

CESTOVÁNÍ S ČESKÝMI DRÁHAMÍ? ÁŠNIKOVKA PRO OTRLÁKY!

Ášterá, 27. července 2021

Tak jsem si z Moravy vyjela do Prahy. S partou holek, navštívit kamarádku, jen tak na otočku, oslavit její narozeniny. Ráno tam, večer zpátky. Chtěli jsme se vyhnout D1, takže vlakem. Závazek, který mi vydráždil a až do odchodu. Rozlepují oko, hájím se do gala. Másto kabeleky беру kufr. Hájím - včera vyky poasá, pámihazuju teplé oblečení, pámipraven, nená - pámekvapen.

Zbytek českého

osazenstva byl schopen vstát a je nezbytné do klasických ručních dýchátek zavazadel, a to včetně termonoby s chlazením v něm. Másto se našlo i pro lak na nehty, samozřejmě. Jen matky od dýchání - dokážou efektivně využít každou minutu klidu, a to k úlevě, pro kterou jinak v jejich životě není prostor.

7:19 Váje klape podle plánu, vyráží mě osobněkem ze zlínského nádraží. Očekávaná pám - jezd o átvrt na dvanáct, kamarádka v Praze za nás ladit svá polední menu. Dort je práveji hotov.

7:43 V Otrokovicích pám esedíme na slovenský expres, pám - má spoj do velkomásta. Jsme dostatečně natážená vzdušnou jízdu - včera, do kterého jsme si rezervovaly místo. Pudá - náš touha po kulturní snídani, horké kafe a vejci na slanině. Procházejme nákolikrát celým vlakem, leč pravda je krutá. Jízdu - m vozem se rozumě - vagón s plechovou skleněnou nazvanou minibar. Je zaměřená a slouží - pouze jako zázračná pro stewardku, která volá - strategii čestně ty zmetky vycukat.

8:45 Vávele setkáme se stewardkou. Kazíme si reputaci, neb se vyptáváme, co všechno si můžeme koupit. Asi nejsme první, paná - s povzdechem protáhá - oá - a otrávená pám edám - ká - nacvičená monolog. Nabídka pokulhá - za popotávkou. Kafe jen z pytláku, horká - okoloá - vbec. Sendviče doá - faj. Bereme co má, hodá - se i zášoby z domova a - ze - hasáme v něm. Jsme ochotná lánit, jedeme pámeci na oslavu.

10:40 Běží - me se k cíli, palubní rozhlas nás informuje o brzkém pám - jezdě do zastávky Praha-Libeň, po které nás sleduje konečně, Praha-hlavní nádraží. Kamarádka bydlá - v Hostivaři, zvažujeme možnost vysednout pám edám - (v Libni) a využít jiný pám - poj. Poám - díly jsme si totiž tzv. Celodenní - jízdenku za cenu 699,- Kč. Lze se dále - pohybovat vlakem kdekoli po republice, a to po celém jeden den. Informujeme každou, která cmudá - obá - d u plotny. Z možnosti našeho dám - v - jízdy - ho pám - jezdě je lehce pod stresem, má - v - me proto rukou, ponecháme v dle plánu.

Bohužel, pláň selhal. Protože české dráhy. Vlak nášhle brzdá - , Libeň kdesi na dohled, my však stojíme v poli. Nic neobvyklého, jasné, s drobným zpožděním se poá - tá, á - dná - kám eá. Kám eá se dostavuje později. Časová osa událostí, která se odehrála v následujících sedmi hodinách, mi splá - v - v neurčitě opar. Vyzdvihnu tedy nahrubo hlavní body:

Čekáme. Nikdo nic nevá. Vlaková personál nejvíce pám - liá - odváž - elit včera - m dotazem. Práve strážník trakční - veden - na trati.

Dráhy dává - v - je pro to, aby pámijel technik. Zatím ho jen shání - , bude mu to trvat. Je v - kend, rozumě - me si. Oprava rozhodně - nebude na pár minut. Spá - á - hodin. Vystoupit si nesmíme. Teďka.

Nejsme v tom sami. PÅ™ed nÅ™mi jsou dva, za nÅ™mi sedm. VlakÅ™.

DojÅ™dÅ™me zbytek zÅ™sob, chceme si dokoupit vodu. NenÅ™ a nebude. Jedeme v rychlÅ™ku, ten obÅ™erstvenÅ™m nedisponuje, a to ani v jÅ™delnÅ™m voze. Minibar zeje prÅ™zdotou. NÅ™Å™ organismus to neskolÅ™, ale ve vlaku cestujÅ™ i dÅ™chodci a dÅ™ti. Lidi, co jedou na letiÅ™tÅ™, nebo na zkouÅ™ku. NezÅ™jem, nazdar. Å™ekejte. Na dotazy dostÅ™vÅ™me univerzÅ™lnÅ™, tÅ™mÅ™Å™ strojovou odpovÅ™Å™: â€ŽTo vÅ™m nynÅ™ nejsme schopni Å™ci.â€œ Ve volnÅ™m pÅ™ekladu: â€ŽJdi se vycpat, krÅ™ivo.â€œ Frekvence prÅ™chodu zamÅ™stnancÅ™ skrz vagony se blÅ™Å™nule. JÅ™mÅ™me podezÅ™enÅ™, Å™e se veÅ™kerÅ™½ vlakovÅ™½ personÅ™l zbabÅ™le uchÅ™lil ke strojvedoucÅ™mu, na wc, pÅ™Å™padnÅ™ do kÅ™je minibaru. StojÅ™me v poli, kousek pÅ™ed Prahou, jiÅ™ tÅ™etÅ™ hodinu v kuse.

ZajiÅ™tÅ™nÅ™ nÅ™hradnÅ™ dopravy se zdÅ™ bÅ™t absolutnÅ™ neÅ™Å™itelnÅ™m problÅ™mem. Je prÅ™½ nasmlouvÅ™na nÅ™jakÅ™½m sloÅ™itÅ™½m systÅ™mem, Å™ili kdyÅ™ se nÅ™co podÅ™lÅ™ v PardubicÅ™ch, pÅ™ijedou autobusy z Brna. Pro Prahu, zdÅ™ se, neexistuje nic, snad jen dobrovolnÅ™ci z Madagaskaru.

ZvaÅ™ujeme dojÅ™t trasu do LibnÅ™ pÅ™Å™ky, navigace nÅ™m vÅ™jak hlÅ™sÅ™ 8 hodin chÅ™ze. Co jÅ™ vÅ™m, stojÅ™me nÅ™kde v Å™iti, tak kdovÅ™, jestli bychom vÅ™bec naÅ™li cestu do civilizace. Se slzou v oku pozorujeme obrysy vesnice na obzoru, pole i cestu, po kterÅ™ si trajdÅ™ autobusy a pÅ™ipadÅ™me si jako uprostÅ™ed divoÅ™iny v Rumunsku.

Jsme ve vlaku Å™eskÅ™½ch drah, Å™ili totÅ™lnÅ™ odÅ™znutÅ™ od svÅ™ta. Å™ejst pasaÅ™Å™opouÅ™tÅ™ vymezenÅ™½ prostor (nevÅ™m kudy), tlaÅ™Å™ svÅ™ kufry podÅ™ pole a mizÅ™ po vlastnÅ™ ose neznÅ™mo kam.

RojÅ™ se zvÅ™sti, Å™e nÅ™s snad budou evakuovat hasiÅ™i. Tak na to si poÅ™kÅ™m. NepovaÅ™uji sice za nutnÅ™, aby mÅ™ nÅ™kdo vynÅ™jel z funkÅ™nÅ™ho vlaku, ale uJÅ™t si to nenechÅ™m.

HasiÅ™i byl asi hoax. Å™ koda. Oprava vedenÅ™ prÅ™½ potvrÅ™ Å™tyÅ™i hodiny. S jistotou tak mÅ™Å™eme Å™ct, Å™e nejenÅ™e nedorazÅ™me do cÅ™le, ale nestihneme ani zpÅ™iteÅ™nÅ™ vlak. ChcÅ™pnem tady, to je jistÅ™.

KrÅ™tce pÅ™ed tÅ™etÅ™ odpolednÅ™ se koneÅ™nÅ™ nÅ™co dÅ™je. CuvÅ™me do vesnice PeÅ™ky a Å™ekÅ™me na dalÅ™Å™ pokyny. PtÅ™me se, zda si mÅ™Å™eme jÅ™t natoÅ™it kohoutkovou vodu do budovy nÅ™draÅ™Å™, nebo si zajÅ™t nÅ™co koupit. Ne. V PeÅ™kÅ™ch je vÅ™je zavÅ™eno, personÅ™l Å™eleznice nemÅ™ klÅ™Å™e. DÅ™raznÅ™ nÅ™m doporuÅ™ujÅ™, abychom nevystupovali z vlaku. Vodu nÅ™m nezajistÅ™, klimatizaci nezapnou. Nazdar.

Z pobytu ve vlaku se stÅ™vÅ™ Å™nikovka, novodobÅ™½ exit room. NapadÅ™ mÅ™ zkusit zahlÅ™sit, Å™e jedeme na Å™erno. Mohlo by jÅ™t o tajnÅ™½ kÅ™d, dÅ™ky kterÅ™mu nÅ™s pomÅ™rnÅ™ rychle vykopnou sami. Vidina obÅ™erstvÅ™ v Praze je vÅ™jak aÅ™½ pÅ™Å™liÅ™ jÅ™kavÅ™.

Bez varovÅ™nÅ™ opÅ™t cuvÅ™me. Jsme zpÅ™itky v KolÅ™nÅ™, na pÅ™eplnÅ™nÅ™m nÅ™stupiÅ™ti. LidÅ™ se doÅ™adujÅ™ vstupu do nÅ™jeho vlaku, spoj prÅ™½ pokraÅ™uje na Moravu. Vystupujem. PÅ™ed halou je pÅ™ipravena nÅ™hradnÅ™ autobusovÅ™ doprava. Nepojedeme s nÅ™ ale do Prahy, nÅ™brÅ™ do Å™eskÅ™ho Brodu. Jasan hasan.

NÅ™sledujeme masu lidÅ™.

Pro pasaÅ™Å™ory z devÅ™ti plnÅ™ naloÅ™enÅ™½ch vlakÅ™ (vlakÅ™, ne vagonÅ™!) byly k nÅ™draÅ™nÅ™ hale pÅ™istaveny celÅ™ dva FÅ™rovÅ™ dÅ™lenÅ™

o mĚsto probĚhĚj klasickou technikou: Porvi se a pojedĚj.

Jsme v autobuse, juchuchĚ. VĚtĚjina z nĚjs stojĚ na jednĚnoze, a to jeĚtĚ ne na tĚ svojĚ. VedenĚ drah pojalo tuto ĚĚst evakuace nejspĚĚj jako zĚjĚitkovou vsuvku, zajistilo totiĚ spoje, kterĚ bĚĚnĚ projĚĚdĚmĚstem a stavĚ na jednotlivĚch zastĚvkĚch. Domorodci dost ĚumĚ a neodvaĚujĚ se pĚistoupit, i kdyĚ obsluha velkoryse otvĚrĚj dveĚme. PĚipomĚnĚme dopravnĚprostĚdky z Indie. Pan ĚidiĚ zodpovĚdnĚ plnĚ zadanĚ instrukce (nejspĚĚj nĚco jako: ĚhlavnĚ rychle, voleĚ), mĚĚme tedy mluvit o ĚstĚ, Ěe jsme do ĚeskĚho Brodu dorazili v celku.

V ĚeskĚm BrodĚ mĚjme pomĚrnĚ velkorysou Ěasovou rezervu na pĚestup. Spoje do Prahy odtud totiĚ odĚĚdĚ jen 2x za hodinu a ĚeskĚ drĚjhy nepovaĚujĚ za nutnĚ na tom (v souĚasnĚ kritickĚ situaci) nĚco mĚnit. KdyĚ uĚ koneĚnĚ jedeme, stavĚme poctivĚ ve vĚech zastĚvkĚch na trati. SamozĚjmĚ...

Je 17:15, po deseti hodinĚch na cestĚch jsme koneĚnĚ v HostivaĚmi. VĚraz ĚstĚ ve tvĚĚmi pĚesnĚ koreluje zaĚvĚjĚ kosmonauti po nĚjvratu z mise na pevnou zem.

KdyĚ sebou trochu hejbnem, stihneme na HlavĚjku spoj, kterĚm jsme pĚvodnĚ plĚjnovaly vrĚtit se domĚ na Moravu. Na prodlouĚenĚ jĚzdenky nemĚjme nĚjrok. Je celodennĚ, platnost konĚĚ o pĚlnoci, potĚ si musĚme dokoupit novou.

PanĚ na informacĚch je nekompromisnĚ. VyuĚily jsme zaplacenou sluĚbu na maximum, co bychom jako jeĚtĚ chtĚly?

Ale - aby bylo jasno. Ten dort jsme si daly!

KATERINA KAROLOVĚ